

Izhaja vsak četrtek,
Velja s poštnino vred in
v Mariboru s pošiljanjem
na dom
na celo leto . 3 fl.
" pol leta . 1 fl. 50 k.
" 1/4 . — fl. 80 k.
Brez pošiljanja na dom
za celo leto . 2 fl. 50 k.
" pol leta . 1 fl. 30 k.
" 1/4 . — fl. 70 k.
Posamezni listi se dobijo
pri knjigarju Novaku na
velikem trgu za 5 k.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

Podučiven list za slovensko ljudstvo.

„Poduk v gospodarstvu bogati deželo.“

Naročnino sprejema vred
ništvo v Mariboru.

Rokopisi se ne vračajo,
neplačani listi ne
prijemajo.

Oznanila se prijemajo in
plača se za navadno vrstico
če se oznanilo natisne en-
krat, 10 kr., če dvakrat,
15 kr., če trikrat 20 kr.,
in vsakokrat za kolek 30 k.

Štv. 19.

V Mariboru 12. maja 1870.

Tečaj IV.

Shod štajarskih rodoljubov v Žavcu.

Nasim častitim bralcem je že znano, da so se naši štajarski rodoljubi sošli dne 24. aprila v Žavcu, da bi se pogovorili zastran pričakajočih se volitev v državni in deželni zbor in zastran marsikterih v našo politiko spadajočih stvari. V kratkem smo sicer že ta shod omenili, danes vendar prinesemo natanko vse točke, ki so se pri imenovanem shodu v korist našega dragega naroda sklenole.

Pri imenovanem shodu se je namreč sklenolo: 1. za vsak volilni okraj se voli volilen odbor, 2. za ves slovenski Štajar se voli centralni odbor, 3. centralni in krajni odbori stopijo med seboj v dogovore glede prihodnjih kandidatov, ktere potem naznani centralni odbor, 4. sedež centralnega odbora je v Mariboru, 5. centralni volilni odbor šteje 11 udov, izmed kterih naj bode v vsakem volilnem okraju po eden, ostali pa v Mariboru, 6. dr. Vošnjak se pooblašča, naj prosí dr. Bleiweisa, da skliče v Ljubljano shod vseh slovenskih zastopnikov in voditeljev, 7. program o „erbhuldigung“ ni vreden resnega premišljevanja, 8. zastopniki slovenski naj skušajo v zvezo stopiti s česko opozicijo, 9. ne more se reči, da bi bili Slovenci zastopani v ministerskem shodu avstrijskih voditeljev, ako se ne povabijo tudi zastopniki Štajarcev, zbor želi, da bi se povabila poslanca g. M. Herman in dr. Vošnjak.

Pri tej priložnosti so vsi zbrani rodoljubi tudi sklenoli in taki po telegrafu poslali pozdrav našemu neutrudno delajočemu poslancu g. M. Hermanu, ki se glasi: V Žavcu zbrani slovenski rodoljubi kličejo svojemu neustrašljivemu zastopniku tisočkrat Slava in Živel. Slovenci zedinjeni Slovani združeni Tebi večno ostanejo hvaležni. Tvoj in naš program je enakopravnost tudi Slovencev: zedinjena Slovenija!

Preziranje Slovencev ali raztrganje Štirske.

Pod tim naslovjem je prinesel „Slov. Narod“ v svojem 52 listu let. tečaja, ta prav zanimiv sestavek, kterega tudi našim častitim bralcem tako priobčimo, glasi se namreč: „Kakor znano napravijo letos v Gradcu veliko obrtniško razstavo. Dotični odbor po vseh nemških časnikih razglašala svoja vabila, načrte, programe itd.; v nošenem slovenskem pa nismo še kaj brali o razstavi. Ker vemo, kako bodo potem Nemci v Gradcu sestavljali svoje statistične date in naglašali, kako slabo je bil slovensko-štirski del na razstavi zastopan, kako je torej tudi zaostal v obrtniji, poljedelstvu itd. za časom, moramo že zdaj tu konstatirati, da dotični odbor s Kaiserfeldom na čelu ni nič storil, da bi se Slovenci udeležili. Toraj nas gosp. Kaiserfeld ali nalašč prezira in škoduje, potem se moramo ločiti Slovenci od Nemcev; ali pa je nas g. Kaiserfeld že sam v duhu razločil, potem pa to ločitev z veseljem podpisemo in od njegove poštenosti pričakujemo, da to ločitev tudi v deželnem zboru sam dejansko tirja, ali da vsaj podpira tirjatve slovenskih poslancev.“

Zedinjena Slovenija.

Dr. Toman se je preteklo soboto vrnil iz Dunaja nazaj v Ljubljano. Pravijo, da se je tam posvetoval z ministri in česko-moravskimi zaupniki možmi. Morebiti je s tem v zvezi,

da prinaša „Zukunft“ neko s smešno ošabnimi opombami omešano razlaganje o slovenski slogi. Negledé na te vredniške opombe ima stvar blizo sledeče jedro: „Na Goriškem so vsi Slovenci prepričani o potrebi zedinjene Slovenije. Ravno tako se Kranjski „stari“ samo iz optunskih razlogov niso hoteli pridružiti „mlajšim“, s kterimi so gledé „Slovenije“ in merito že davno enih in istih misli. Razločki so torej samo zunanji, formalni in kader pride pravi čas, ni se bati, da ne bi se vsi združili k skupnemu delovanju. In ta čas je zdaj prišel, morebiti še prezgodaj, kajti še niso Slovinci sporazumljeni o tem, kako jim je postopati. List h koncu svetuje, da se mora določiti natancen način postopanja za vsako posebno slovensko „krónovino“, in da se imajo potem vse moči zediniti v dosego skupnega namena.“ — Kar se tu svetuje ni nič novega, novo je samo v prostorih lista, ki bi se zadnje čase rad vedel kot organ „Staroslovencev“.

Smešno in žalostno.

L

Komaj je leto preteklo, kar se je nova šolska postava potrdila in nova šolska predstojništva vsake baže se še prav za prav niso določno sestavila, in že imamo toliko minister-skih, namestniških, „bezirkshauptmanovih“ itd. zaukazov, da pameten človek ne vé, po kterem bi se ravnal. Pa med vsemi se mi je najbolj dopadel dopis od 27. aprila, št. 96, v kterem se je krajnim šolskim zastopništvom naznanilo, da za naprej na koncu šolskega leta ne bodo več skušnje, ampak mesto njih se napravijo primerne veselice, ktere bi starše spodbujale, da otroke v šolo pošiljajo. Ko sem to bral, sem se začel, kadar sem pa reč nekoliko bolj premislil, sem zdihnil: „O uboga naša mladina, kam že te spravijo!“ Škoda da v omenjenem dopisu veselice, ktere bi se naj osnovala, niso našete, radoveden sem — akoravno radovednost ni lepa čednost — kako si „novocerarski šolski modrijani“ to mislijo. Mislim, da so to opustili, ker sami ne vejo, kaj bi začeli, ako bi se jim naročilo, da naj veselico osnujejo. Hočem jim nekoliko pomagati in svetujem, kakor nek tirolski list, naj 14letni fanti s 14letnimi dekletami — ker tako dolgo morajo otroci zdaj v šolo hoditi — v kteri krémi v pričo staršev plešejo, drugim pa se naj na deželne stroške male igrače nakupijo, kaki leseni konjički, punčice itd., da se z njimi na kakem travniku igrajo; se ve da pri tem ste še gospodi pozabili zaukazati, naj se otroci zanaprej vsak teden znabiti mesto katekizma, dve ali tri ure plesati, igrati, itd. učijo. O modrost novoocerarskih šolskih možev! Tako hočete vse odpraviti, kar bi zbuvalo otroke k učenju, učitelje pa k marljivosti? Lansko leto je bilo prepovedano marljivi-m otrokom darila dajati, med tem, ko stari veliki gospodi po križcih zdihujejo in kadar ga dobijo, so bolj veseli, ka-kor Abrahamov sin, ako mu zlat pokažeš, letos pa neha skušnja, na katero so se otroci prav marljivo pripravljali, da so takrat staršem in drugim pričujočim pokazali, koliko so se naučili in pohvala, ktero so zaslišali, je bila zadosti, da so prihodnje leto z novo marljivostjo začeli. Zdaj tega ni več, otroci znajo leto in dan lenobo pasti. Starši nasproti, kteri za otroke šolnino plačujete, znate zdaj gledati, kako dobro znajo vaši sinki in hčerke igrati, burke vganjati, ple-sati itd. Strašen napredek!

Veselite se pa učitelji, kteri zdaj niste več nobenemu